

Novičar iz raznih krajev.

Po teh besedah se utegne misliti: da marsikaj tega, kar se je deklamiralo, je bilo ali preučeno in tedaj nerazumljivo za učence višjega gimnazija (ker zavolj premalo prostora v kasini so se le ti vdeležiti mogli omenjene slovesnosti) — ali pa, da je bilo sicer spodtikljivo mladosti. Ker sem si svest tega, da v izberi vsega, kar se je govorilo in prepevalo v tej besedi, se nisem pregrešil ne na prvo ne na drugo stran, in ker mi je to moja zavest poterdila enoglasna hvala, s katero so bili vsi predmeti te besede sprejeti od prečastitega našega okrožnega predsednika gosp. barona Buffa in od vsih višjih gospodov, ki so počastili to slovesnost z nazočnostjo svojo: tedaj prosim častitega gosp. dopisnika: naj mi imenuje očitno tiste pesmi ali morebiti le nekatere verstice v njih, ktere so zavolj nespodobnosti ali nerazumljivosti njega in mnogo drugih (?!), kakor pravi, nagnale k razodevi gori omenjene želje, da bodem potem v stanu dokazati, da ta želja se opira le na napačen zapopadek tega: kaj je prava npravna spodobnost, ako oni res mislijo, da se je ktera pesem, ki so jo gimnazijalni učenci deklamirali pri imenovanju slovesnosti, zoper njo pregrešila. W. J. Mencil.

Iz Tersta 13. marca. ** Pervi dan t. m. je prišlo spet nekaj kapucinarjev k nam, ki bojo duhovno oskerbstvo v veliki bolnišnici in v norišnicah prevzeli. Skozi 167 let so imeli kapucinarji v Terstu svoj lasten samostan in svojo cerkev; leta 1785 so bili pa kapucinarji razpušeni in samostan s cerkvijo vred je bil podert, tako, da dan današnji ni nobenega sledu več od njega; le ena kavarnica, ki se „Caffè dei Cappucini“ imenuje, opominja še, da na tem mestu je nekdanj samostan stal. Teržačanom je prav po volji, da bojo imenovani častiti očetje duhovno službov bolnišnici prevzeli, v kateri leto in dan pride okoli 7000 bolnikov. Naša bolnišnica je silo velika — 100 sežnjev dolga in 80 široka; 70 sob ima, v katerih je po 8, 12, 16, 20 do 24 postelj, tako, da je ob enem za 1000 bolnih prostora. Za nore in invalide pa so posebne hiše, v katerih bojo tudi kapucini duhovno službo opravljali.

Iz Gorenskega. * Našemu blejskemu jezeru se bliža zmiraj veselejša prihodnost. Znano je, kako zlo se je olepšala z mnogimi ličnimi poslopji ta rajska okolica poslednje leta, odkar je naš nevtrudljivi gosp. Malnar začel živo svojo pozornost obračati na ta kraj, za ktere ga povzdigo se je popred edini domoljubni gosp. Prešern z gospó Petranovo poganjal. Pri vsem tem je ostala še zmiraj prelepemu temu kraju papova noga, to je, gerda stara cesta skozi nečedno dvorišče in skalnate kozje pota. Sedaj se je najdel tudi mož, ki bo topoglavitno napako odpravil in novo pot odperl — in ta verli mož je sedanji okrajni poglavar, prečastiti gosp. Brolih. Hvala mu! Slišali smo, da misli poleg te nove ceste zasaditi senčnatega drevja, in tako ne le lepo temuč tudi prijetno pot osnovati. Slava mu! Če bi zamogel on z združeno pomočjo ondašnjih posestnikov še pot poleg jezera krog in krog napraviti, bi to delo bilo, s katerim bi segel prihodnosti kaj lepo v roke, zakaj gotovo je, da poredoma bojo vstajale hišice (Ville) ob jezeru, kakor je lansko leto gosp. Prešern že eno napravil; to bi bilo kaj prijetno sprehajališče okoli jezera! — Dalje smo zvedili, da neki gosp. Rigli (po rodu Švajcar) misli v najem vzeti Hofmanove toplice in napraviti tukaj tudi merzle kopve po načinu slovečih Prisnicovih v Gräfenbergu. Res, da okolica blejskega jezera ima vse lastnosti v sebi, da se na Jezeru vstvari nov Gräfenberg, ki kadaj utegne še prekositi unega v Šlezii. Da bo to za vso okolico velik dnarendbiček, je očitno kot beli dan.

Da bi se vednost v svilarstvu (židoreji) na Štajarskem čedalje bolj razširila, so cesar dovolili 500 fl. za štipendije 6 mladih fantov kmečkega stanu, ki hočejo v Gradec priti se od 1. aprila do vsih Svetnikov reje murvinega drevja in svilnih gosenc učiti in bojo za te dnarje s živežem in stanovanjem preskerbljeni. — Ko so se te dni poslanci dunajske narodne banke poklonili novemu dnarstvenemu ministru baronu Bruku, jim je blezo sledeče odgovoril: „Težavne okoljnosti sedanjega časa mi ne pripušajo, da bi že zdaj mogel kaj trdnega skleniti za zboljšanje dnarstva; dnarstvene razmere se morajo sedaj umikovati političnim; kadar pa nastopijo mirniši časi — in nadjam se, da ne bomo predolgo po njih koperneli — se bom z vso močjo lotil svoje prevažne naloge“. — Dunajski zbor se je dosihmal 4krat snidel; govori se, da v kakih 8 sejah bode rešeno vprašanje: ali bo mir ali vojska; pravijo, če zbrani poslanci se do velikega tedna ne dogovorijo se bojo ločili in tudi avstrijska vlada bo po tem napovedala rusovski vojsko. Sliši se, da je angležka zdaj zlo pri volji odstopiti od prenapetih terjav, francozka pa na vsako vižo terja pad Sevastopolja, zakaj na svet cesarja Napoleona je šla zedinjena armada v Krim in po njegovi osnovi se je oblega Sevastopolja začela; on je tako rekoč svojo čast zastavil v Krimu, in se hoče zato osebno pognati na bojišču. Odkar je nek imeniten oficir iz Krima cesarju pisal: „dobili bomo Sevastopolj in dobili ga bomo kmali, toda veliko kervi se bo prelilo“, je upanje srečne zmage v Parizu zlo poskočilo. Napoleon je imel spet po nekterih novicah 24. dan t. m. v Krim iti; gotovo je, da v Carigradu je za-nj in za cesarico že stanovanje pripravljeno. — Na bojišču se poslednji čas ni nič novega primerilo. General Osten-Sacken, ki je 6. dan t. m. poveljstvo iz rok Menškova prevzel, je pisal 21. v Petrograd, da grejo dela z novimi obranami dobro spod rok. — 12. dan t. m. so se snidli vsi vojskovodji francozki, angležki in turški v posvèt; kaj pa so sklenili, ni znano. — Ko so po smerti cara Nikolaja se poslanci tujih vlad poklonili novemu caru Aleksandru II., jim je on rekel: „Jez za mojo stran sem pripravljen svetu mir dati, ako se mi ponudijo take pogodbe, ki niso zoper čast rusovsko, sicer pa raje poginem, kakor da bi se udal“. — Na Rusovskem so že začeli orožje med narod deliti, in na Poljskem so nabirali ponoči 14. tega mesca novince za vojaščino in jih veliko nabrali: ta nabira je bila že od rajnega cara ukazana, pa pozneje odložena; ker je tedaj zdaj nenadoma prišla, je prestrašila ljudstvo zlo. — Danes se govori, da je Menšikov za legarjem umerl, pa tudi turški general Iskender-Beg (Ilinski) je nek umerl; pa oboje je le govorica. — Časnik „N. P. Z.“ razglša sledečo kratkočasnico: Konec Sevastopolja bo začetek Poljskega in centrum Napoljonove moči“. — Koliko vojska stroškov prizadene, se razvidi iz stroškov angležke armade, ki so za leto 1854—55 prevdarjeni na 271 mil. 539.310 fl., pa to je še le prevdark, v reënici bojo še vse višji. — V Madridu ni bilo nobenega nepokoja. — Iz zlate dežele Kalifornije gré ravno v pariško razstavo kepa zlatá, kakoršne še svet ni vidil; vaga 160 funtov; razun 15 funtov kremena je vse drugo čisto suho zlato, ktere ga vrednost cenijo na 40.000 dolarjev. — V Parizu je umerl unidan bogat mestnján Breánt, ki je v oporoki svoji določil 100.000 frankov tistemu, ki iznajde gotovo pomoč zoper kolero. — Te dni je umerl v Bonu neki kmet, ki je kot vojak v vojski pri Slavkovem (Austerlitz) (leta 1805) v glavo vstreljen bil od rusovskega vojaka; krogla se je zagojzdila v čepini v desno senčno stran, toda ni segla do možganov; koža se je zarastla lepo čez rano in tako je mož nosil 50 let kroglo v glavi brez vse škode in bolečine.